

Sture Collin, skulptur

Galleri Torggatan 10, Örnsköldsvik, till 30 sep.

"Galleri Bechstein" har i höst bytt namn till "Galleri Torggatan 10", lika med den adress nära torget och inre hamnen i Örnsköldsvik som galleriet har. Namnbytet beror på att namnet "Bechstein" visade sig vara märkesskyddat av företaget C. Bechstein AG i Berlin, även för svenskt vidkommande. Den stora intilliggande "Bechsteinhallen" ändras till "Flygelsalen" där konserter, teatrar, opera och andra aktiviteter kan bedrivas. Galleriets utställningsansvarige, konstnären Herman Lohe, hoppas att publiken fortsätter att hitta till den lilla men för den skull knappast konstnärligt anspråkslösa lokalen även i fortsättningen. Det ljusa, kubformade rummet inbjuder mycket väl till koncentrerade och intima presentationer, där det är lätt att få grepp om utställande konstnärers avsikter och idéer.

Under september månad visar Sture Collin, Stockholm, bronsskulpturer som genomgående har människans existentiella utsatthet mellan allvar och komik som tema. Det är företrädesvis små figurskulpturer som visar människor och djur i avväpnade och burleskt underfundiga situationer. En mager och hjälplöst dinglande katt hålls i ett fast grepp av "KattOlle" och hans kraftiga hand. I verket "Hyllapa" står en gorillaliknande figur med långa uppåtsträckta armar som är den i färd med att göra en kullerbytta på stenblocket under fötterna. Om det är särlingen Carl Fredrik Hill som har inspirerat Sture Collin i ett par skulpturer vet jag inte, men nog finns det en neurotiskt skruvad hållning i "Hilldam" där hon står med armarna bakåtsträckta, och en oroande ensamhet i "Hillö" med ett par smala höga träd och en huvudliknande bergsknalle placerad på en bunt tjocka glasskivor. I "Huvudet på en sur gubbe" växer nya grinande huvuden upp, som om det tillsnöpta grubberiet endast ger nya självömkande tankar. Det är både roligt och ömsint.

Stråk av buttert och lakoniskt filosoferande genomsyrar utställningen. Figurerna har tillknycklade fysionomier och är tyngda av överdimensionerade huvuden, fötter och armar, som om det helt enkelt är för jävligt jobbigt att över huvud taget sätta igång något. Det processliknande verket "Meditation vill help you" består av fyra gubbar sittande på rad som alltefter de växer (eller minskar) i storlek så minskar (eller växer) den trädstubbe de har som stöd bakom sig. I det stilla funderandet kan det alltså hända ganska så mycket överraskande saker. Den till formatet största skulpturen är "Håglöshet", där en senig och gänglig gubbe sitter mer eller mindre lealös på en hög pelare, en figur misstänkt lik konstnären Claes Hake. Det får vara hur det vill med den saken, nog uttrycker gestalten mycket av den frustration och de tillkortakommanden som kan kännas ibland i vardagens arbete för vem som helst. Vad betyder och vad ger allt slit? Samtidigt är den här gubben satt på piedestal, som finns det ändå en cool upphöjdhet och ett slags lakoniskt obekymrat oberoende.

Sture Collins formgestaltning pendlar mellan det asketiska hos Giacometti och det burleska hos Döderhultarn. Den ofta solitära stramheten attackeras hela tiden från det komiska eller psykologiskt avslöjande hållet, ofta med lätt krampaktiga gester i skulpturerna för sökande efter tilltal eller acceptans. Trots, eller tack vare, de tillknådade och mörbultade figurerna andas utställningen en tillitsfull värme och humor.

Hur Sture Collins konstnärskap fungerar utomhus kan man snart få se prov på i Örnsköldsvik. Han håller just på med att färdigställa en offentlig utsmyckning i bostadsområdet Valhalla, vilken ska vara klar i slutet av september. Beställare är Övikshem i samarbete med Statens Konstråd.

Text och foto: Jan K Persson
2007-09-08